

Keda järgida pärast Joseph Smithi

Enne oma surma õpetas prohvet Joseph Smith Kaheteistkümne Apostli Kvoorumile järgmist:

„Vennad! .. Peagi juhtub midagi tähtsat. Võimalik, et mu vaenlased mu tapavad. Ja kui nad peaksid seda tegema ning võtmed ja vägi on minuga ega ole teile edasi antud, siis kaovad need maa pealt. Kui mul aga õnnestub panna need teie peade peale,

siis langegu ma mõrvarite ohvriks, kui Jumal laseb sel sündida, ning ma võin minna rõõmuga ja rahu, teadmise, et mu töö on tehtud ja on pandud alus, millele rajatakse Jumala kuningriik sel aegade täiuse evangeeliumi ajajärgul.

Vastutus selle Kiriku juhtimise eest peab lasuma nüüdsest Kaheteistkümne õlgadel, kuni te määrate endile ametijärglased.”
(Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith [2007], lk 533–534)

Joseph Smith õpetas ka, et Esimene Presidentkond on ainuke rühm, mis on kõrgem Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist, kuid kui prohvet sureb, läheb Esimene Presidentkond laiali (vt History, 1838–1856 [Manuscript History of the Church], köide B-1, lk 691, joseph-smithpapers.org).

- Mis aitaks teil õpitu põhjal vastata kolmele varem esitatud väitele?
- Millise mustri kehtestas Issand oma Kiriku juhtimise jätkamiseks, kui prohvet sureb?

Kui Brigham Young suurel koosolekul pühade poole pöördus, kirjutasid paljud üles imelise kogemuse ja tundsid Püha Vaimu kinnitust.

President George Q. Cannon (1827–1901), kes teenis hiljem Esimeses Presidentkonnas, jagas:

„Brigham Young .. tõusis ja pöördus inimeste poole. .. Kes tol korral kohal viibisid ei unusta kunagi, millise mulje see neile jättis! Kui Joseph ise oleks surnuist üles tõusnud ja nende kuules

uuesti kõnelnud, poleks see mõju saanud olla jahmatavam, kui see oli paljudele koosolekul viibijatele. See oli Josephi enda hääl; ja inimesed mitte ainult ei kuulnud Josephi häält; vaid nende silmis tundus, nagu seisaks nende ees just Josephi isik. Kunagi polnud kuulnud suurepärasemast ja imelisemast sündmusest, kui leidis aset tol päeval selle koguduse juuresolekul. Issand andis oma rahvale tunnistuse, mis ei jätnud ruumi kahtlustele, kes oli inimene, kelle Ta oli valinud neid juhtima. Nad nii nägid kui ka kuulsid oma loomulike silmade ja kõrvadega ning siis jõudsid väljaöeldud sõnad Jumala veenva väe saatel nende südamesse ning nad täitsid Vaimu ja suure rõõmuga. Olime tundnud kurbust ja mõnes südames ilmselt kahtlust ja ebakindlust; kuid nüüd oli kõigile selge, et siin oli mees, kellele Issand oli andnud vajaliku volituse nende keskel Josephi asemel tegutseda.” (George Q. Cannon. Joseph Smith, the Prophet. – Juvenile Instructor, okt 1870, lk 174–175)

Emily Smith Hoyt, liige, kes viibis kohal, kui Brigham Young pühadele kõneles, kirjutas järgmist:

„Tema arutluskäik, näoilme ja häälekõla täitsid mu kogu hinge elevusega. Ma olin oma silmadega näinud Josephi mõrvatud surnukeha. Minu enda käed olid tema kunagisel õilsal laubal tundnud surma jäist külmust. Ma teadsin, et Joseph on surnud. Ja ikkagi ehmusin ma aeg-ajalt ja vaatasin iseenesest poodiumi suunas, et veenduda, et kõneleja ei olnud Joseph. Ei olnud, see oli Brigham Young, ja kui keegi kahtleb Brighamiga õiguses pühade asju korraldada, on mul neile öelda vaid järgmist. Tundke Jumala vaimu ja saage seda ise teada. Issand hoolitseb oma pühade eest.” (Lynne Watkins Jorgensen. The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness. – BYU Studies, 36. kd, nr 4 1996–1997, lk 164)

- Kui te oleksite seal viibinud, siis kuidas oleks see kogemus teid mõjutanud?
- Kuidas võiks salm Moroni 10:5 olla seotud sellega, mida uurisite?